

ikke snart træffer Bestemmelser om en ny Ordning af Intendanturen. Det var altsaa ikke i og for sig Udvalgets Anskuelse, at der ikke burde træffes nogen ny Ordning af Intendanturkorpset, men man havde i enkelte Spørgsmaal Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede nye Ordning netop havde truffet det Rette. Det var navnlig et enkelt Spørgsmaal, der vakte Betænkelse, nemlig den Ordning, der var foreslaaet, at der af Intendanturkorpset skulde udsendes, hvad der kaldtes en Intendanturstab, som paa en Maade stod som en integrerende Del af Intendanturkorpset, men alligevel var stillet saaledes udenfor det med Hensyn til Avancementforhold, at man var bange for, at en saadan Ordning let vilde give Anledning til en mindre god Stemning i dette Korps, der var sammenfat paa denne Maade. Forslaget foreligger nu uforandret, jeg tror, at det vil være hensigtsmæssigt, at det henvises til et Udvalg, og at det tages under Overveelse, om man ikke kunde træffe en anden Ordning, hvorved de Ulemper, der vakte Udvalgets Betænkelse i Fjor, kunde afhjælpes. Jeg tænker navnlig derved paa en Ordning, hvorved man kom helt bort fra at have Hærens overordnede Administration indordnet i samme Korps som den underordnede Pengeadministration, at have, hvad dette Lovforslag kalder Intendanturstaben, blandet sammen med det almindelige Intendanturkorpsets. Det kan ikke nægtes, naar man fjender lidt til Forholdene, at de to Ting i Grunden have overmaade lidt med hinanden at gjøre, den overordnede Administration og den daglige Regnskabsførelse ved Afdelingerne, og at det er aldeles forskellige Fordringer, der stilles til det Personale, som bruges i disse to Retninger. Der kunde maaske derfor være nogen Grund til at tage Skridtet helt ud og virkelig stille den overordnede Intendantur, den overordnede Administration helt ud fra den underordnede, fort sagt at vende tilbage til en Ordning som den, man havde i gamle Dage, da man havde en Generalkvartermesterstab til at forestaa den overordnede Administration, og som ikke stod i nogen umiddelbar Forbindelse med den underordnede Stab, som man den Gang kaldte Regimentskvartermestre eller senere Regimentskabsførere, saa at det ikke var en given Sag, at der avanceredes fra det ene Korps ind i det andet, men at de virkelig holdtes som to forskellige Korps ude fra hinanden. Jeg skal henstille, at Lovforslaget tages under nøie Overveelse; om saa den Tanke, jeg her har udløst, vil vinde Bifald, bliver en anden Sag.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal ganske slutte mig til den ærede sidste Taler med Hensyn til hans Bemærkning om Nødvendigheden af den Ordning af dette Forhold, som tilsigtes ved dette Lovforslag. Det er netop, fordi Hærens Ordning af 1880 medførte den Udvikelse, at man fik enkelte Afdelinger, som man ikke havde haft før, at der er nødvendiggjort et større Antal Embedsmænd under Intendanturen. Desuden er ogsaa i andre Henseender en Omordning paa-trængende nødvendig. Det var mig derfor forsaavidt en Skuffelse, at jeg i sidste Session ikke kom til at forhandle med Udvalget. Det var mig ikke ubekendt, at der var en principiel Uoverensstemmelse imellem selve Udvalgets og min Opfattelse af dette Forhold, og jeg vil derfor her kun udtale, at jeg vilde sætte megen Pris paa, for saa vidt denne Forhandling i Udvalget kom til at finde Sted, at Landsthinget og Ministeriet kunde blive enige om dette Punkt. Jeg tror, det vilde være en stor Fordel for Krigsbestyrelsen, naar den ved en eventuel Udarbejdelse af saadanne Forslag for Fremtiden dog kunde vide, at den har fuld Tilslutning et Steds. Derfra er der jo langt tilbage til at faae en saadan endelig Ordning, men det var altid Noget, der var vundet. Jeg vilde som sagt sætte megen Pris paa, at jeg kunde komme til at forhandle yderligere med Landsthinget om denne Sag. Jeg tvivler ikke paa, at Landsthinget og jeg jo nok skulde blive enige.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.

Blom: Jeg skal tillade mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer. Man vilde maaske finde det rimeligt, at det blev henvist til samme Udvalg som det foregaaende Lovforslag. Jeg trøster mig imidlertid ikke til at foreslaa det, da disse to Lovforslag, det om Løhusetablisementets Omordning og det om Intendanturkorpset, dog berøre temmelig forskellige Forhold. Jeg tillader mig derfor at foreslaa et særligt Udvalg paa 5 Medlemmer.

Man gik derpaa til Afstemning over det stillede Forslag, som

vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.